

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Jana Ryby ve věci

žalobkyně: **Okresní hospodářská komora Hodonín**, IČO: 48532312
sídlem Svatoborská 591, 697 01 Kyjov
zastoupena advokátem JUDr. Radkem Ondrušem
sídlem Bubeníčkova 42, 615 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1

o žalobě proti oznámení Centra pro regionální rozvoj České republiky ze dne 15. 8. 2012
č. j. CRR JV/7595/2012-H Škr a současně přípisu žalovaného ze dne 22. 10. 2019 č. j.
42217/2019-51,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala u Městského soudu v Praze dne 21. 12. 2019 žalobu proti oznámení Centra pro regionální rozvoj České republiky ze dne 15. 8. 2012 č. j. CRR JV/7595/2012-H Škr (dále též „Oznámení“) a současně proti přípisu žalovaného ze dne 22. 10. 2019 č. j. 42217/2019-51 (dále též „Přípis“), jako proti jedinému rozhodnutí.
2. Oznámením ze dne 15. 8. 2012 bylo žalobkyni sděleno zkrácení dotace z Operačního programu přeshraniční spolupráce SR-ČR 2007-2013 na základě *Zmluvy o poskytnutí finančního příspěvku č. Z 2241041000601-projekt 22410420006* a byly vráceny originály Závěrečné monitorovací zprávy ze dne 30. 11. 2011 a Seznamu Deklarovaných výdajů z téhož dne, které byly žalovanému předloženy k vydání Osvědčení o oprávněnosti výdajů projektu č. 22410420006. Toto Oznámení bylo žalobkyni doručeno dne 17. 8. 2012.
3. Přípisem ze dne 22. 10. 2019 žalovaný sdělil žalobkyni, že Oznámení o krácení dotace ve smyslu § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném do 19. 2. 2015 (dále též „ZRP“) ze dne 15. 8. 2012 bylo rozhodnutím o nevyplacení dotace s konečnou platností, proto k návrhu žalobkyně již ve věci nově nerozhodoval.
4. V podané žalobě uvádí žalobkyně, že na Oznámení ze dne 15. 8. 2012 reagovala podáním ze dne 22. 8. 2012, které považuje za námitky podle § 14e odst. 2 zmiňovaného zákona, na

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

něž jí odpovědělo Centrum pro regionální rozvoj dopisem ze dne 28. 8. 2012, že se k odstoupení od smlouvy nemůže vyjadřovat a není oprávněno schválit monitorovací zprávu. Žalobkyně tedy za rozhodnutí ve věci považuje až Přípis ze dne 22. 10. 2019. Její žalobní námitky směřují k naplnění dotace shora uvedeného operačního programu. Závěrem žalobkyně navrhla zrušení Oznámení i Přípisu jako jednoho rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

5. Ze žaloby a připojených písemností vyplývá, že žalobkyně se domáhala vyplacení dotace ze státního rozpočtu v rámci Operačního programu přeshraniční spolupráce SR-ČR 2007-2013 z rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 6. 8. 2009, jímž byla žalobkyni poskytnuta dotace ve výši 5% konečných způsobilých výdajů, nejvýše však 19 518,20 €. Dne 1. 8. 2012 pro porušení smlouvy o poskytnutí dotace ze strany žalobkyně odstoupil řídicí orgán, jímž bylo Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, od smlouvy o poskytnutí dotace. Pověřený orgán proto napadeným Oznámením ze dne 15. 8. 2012 informoval žalobkyni o opatření ve smyslu § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel. Proti tomuto Oznámení žalobkyně brojila námitkami, které byly zamítnuty sdělením ze dne 22. 8. 2012 č. j. CRR/8000/2012/MWei. Dopisem ze dne 17. 9. 2019 žalobkyně vyzvala žalovaného k vyplacení částky 3 519,37 € v souvislosti s dotací shora zmiňovanou. Dne 22. 10. 2019 žalovaný odpověděl žalobkyni výše uvedeným Přípisem.
6. Žalovaný ve vyjádření k nyní projednávané žalobě uvedl, že žaloba v této věci byla podána opožděně. Žalobkyni bylo nejpozději dne 17. 8. 2012, kdy se dostalo napadené rozhodnutí do její dispozice, dáno na vědomí, že jí nebudou vyplaceny finanční prostředky za 6. monitorovací období s konečnou platností. Pro doplnění žalovaný uvádí, že ve věci žalobkyně iniciovala žalobu na určení neplatnosti odstoupení od smlouvy ze dne 1. 8. 2012 u Okresného soudu Bratislava I. č. k. 26Cb/17/2013, kterou slovenský soud zamítl. Přípis ze dne 22. 10. 2019 je sdělením, že ve věci již bylo vydáno rozhodnutí a nebude již dále rozhodováno. Pokud by soud připustil, že Přípis ze dne 22. 10. 2019 je rozhodnutím podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), znamenalo by to, že ve věci začala běžet nová lhůta k podání žaloby, což by negovalo smysl předchozí zákonné úpravy. Z tohoto důvodu navrhl, aby soud žalobu odmítl, popř. zamítl.
7. Žalobkyně v replice ze dne 28. 4. 2020 nesouhlasila se žalovaným, že lhůta k podání žaloby jí uplynula, neboť až spojení Oznámení ze dne 15. 8. 2012 s Přípisem ze dne 22. 10. 2019 považuje žalobkyně za rozhodnutí podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel. Teprve z Přípisu ze dne 22. 10. 2019 se žalobkyně dozvěděla, že bylo definitivně o jejím nároku rozhodnuto. Touto pro ni novou informací je doplněna předchozí komunikace. Oznámení ze dne 15. 8. 2012 žalobkyně proto nepovažuje za rozhodnutí s právními důsledky ve smyslu § 14e rozpočtových pravidel, neboť má obsahové a formální nedostatky. Z tohoto důvodu jí běží lhůta k podání žaloby až od doručení Přípisu ze dne 22. 10. 2019 jako druhého sdělení. Odkazuje na skončené civilní řízení vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1, který vydal usnesení ze dne 14. 3. 2019 č. j. 24 C 33/2016-123 s právní mocí ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2019 č. j. 70 Co 145/2019-131.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Prvostupňový soud pod výrokem I. zastavil řízení podané z podnětu žalobkyně o zaplacení částky 3 616,15 € s příslušenstvím a pod výrokem II. uvedl, že věc bude po právní moci postoupena Ministerstvu pro místní rozvoj (žalovanému i v tamní věci). Na základě odvolání žalobkyně Městský soud v Praze jako soud odvolací potvrdil usnesení prvostupňového soudu.

8. Žalovaný dne 21. 9. 2020 soudu doručil tripliku, v níž uvedl, že Krajský soud v Bratislavě rozsudkem ze dne 30. 4. 2020 č. k. 4 Cob/73/2019-619 potvrdil rozsudek Okresného soudu Bratislava I. č. k. 26Cb/17/2013, kterým soud žalobu na určení neplatnosti odstoupení od *Zmluvy o poskytnutí finančního príspevku a o určenie, že zmluva o poskytnutí finančního príspevku trvá*, zamítl. Žalovaný dále odkázal na usnesení zdejšího soudu ze dne 14. 9. 2020 č. j. 14 A 202/2019-35, kterým žaloba totožné žalobkyně směřující proti druhově shodnému rozhodnutí totožného žalovaného byla odmítnuta.
9. Městský soud v Praze se předně zabýval otázkou splnění podmínky včasnosti podání žaloby, neboť se jedná o předpoklad, aby se žalobou mohl věcně zabývat, přičemž dospěl k závěru, že v daném případě je žaloba podána opožděně.
10. Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:
11. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*
12. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. *žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.*
13. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *soud usnesením odmítne návrh, byl-li podán předčasně nebo opožděně.*
14. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2017 č. j. 6 Afs 270/2015-48, která zní: „[91] V případě porušení dotačních podmínek, které není současně porušením rozpočtové kázně, se žádné jiné rozhodnutí, než rozhodnutí dle § 14e rozpočtových pravidel, nevydává. Dojde-li k vydání tohoto rozhodnutí, musí příjemce vždy vědět, zda jde ze strany poskytovatele o definitivní nevyplacení určité části původně přiznané dotace, či jde o pouhé prodlení s výplatou v důsledku prověřování vzniklých pochybností. [92] Rozhodnutí o nevyplacení dotace musí proto obsahovat důvody, ve kterých poskytovatel porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spatřuje, jejich závažnost, rozsah, vliv na dosažení účelu dotace, včetně uvedení důvodů, pro které nebude příslušná částka příjemci po určitou dobu vyplacena či naopak nebude vyplacena s konečnou platností. [93] Domníval-li se poskytovatel dotace, že došlo k porušení pravidel pro zadání veřejné zakázky, aniž by současně došlo k porušení rozpočtové kázně (peněžní prostředky nebyly vyplaceny), měl dle § 14e rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015, pravomoc rozhodnout s konečnou platností o nevyplacení dotace či její části. Takový úkon poskytovatele je rozhodnutím správního orgánu přezkoumatelným ve správním soudnictví na základě žaloby dle § 65 odst. 1 s. ř. s.“.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

15. Soud dále odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2017 č. j. 9 As 94/2016-48, ve kterém Nejvyšší správní soud vyslovil následující: „*Nevyplacení, respektive slovy stěžovatelky zadržetí části dotace, nebylo nic jiného než následek rozhodnutí, kterým žalovaný dotaci „upravil“ (na tomto místě lze ponechat stranou, zda se jednalo o dočasné pozastavení platby, nebo o definitivní krácení dotace).*“.
16. Z citované judikatury vyplývá, že opatření podle § 14e rozpočtových pravidel je rozhodnutím v materiálním smyslu, proti kterému lze podat žalobu proti rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s., a rozporovat v ní důvody, které poskytovatele dotace vedly k nevyplacení dotace nebo její části. V daném případě je opatření podle § 14e rozpočtových pravidel konečným rozhodnutím, neboť příslušný správce daně rozhodnutí o odvodu za porušení rozpočtové kázně nevydal, nebyly splněny podmínky pro jeho uložení. V nyní projednávané věci nebylo součástí spisu rozhodnutí správce daně o porušení rozpočtové kázně.
17. Soud s ohledem na shora uvedené shledal, že ve věci bylo dne 15. 8. 2012 vydáno Oznámení nazvané „*Vrácení Závěrečné monitorovací zprávy včetně předloženého seznamu deklarovaných výdajů projektu 22410420006 SR %87*“ pod č. j. CRR JV/7595/2012/HŠkr, které je třeba považovat za konečné rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel. Jeho součástí byly podklady nazvané „*Závěrečná monitorovací zpráva-originál (6.ZMZ)*“ a „*Seznam deklarovaných výdajů-originál-(6.ZMZ)*“, které byly žalobkyni současně vráceny v příloze k Oznámení. Mezi účastníky přitom není sporu o tom, že takové Oznámení bylo vydáno. Žalobkyně se proti tomuto opatření mohla bránit před správními soudy prostřednictvím žaloby proti rozhodnutí, neboť opatření podle § 14e rozpočtových pravidel je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Jednání žalovaného spočívající v nevyplacení části dotace, ve kterém žalobkyně nyní po více než sedmi letech spatřuje pochybení, je pak pouhým důsledkem (následkem) vydaného opatření podle § 14e rozpočtových pravidel. Tedy žalobkyně se proti jednání žalovaného mohla bránit již tehdy žalobou proti rozhodnutí dle § 65 a násl. s. ř. s., v níž mohla rozporovat důvody, které žalovaného k nevyplacení části dotace dle § 14e rozpočtových pravidel vedly. Této skutečnosti si žalovaná byla vědoma již tehdy, a nikoli až v souvislosti s Přípisem ze dne 22. 10. 2019, což vyplývá i z jejího následného jednání. V mezidobí totiž proti žalovanému vedla civilní řízení před Obvodním soudem pro Prahu 1, v tamním případě o zaplacení části dotace a paralelně iniciovala řízení ve Slovenské republice, v němž se domáhala vyslovení neplatnosti odstoupení slovenské strany od shora jmenované smlouvy, jak je výše uvedeno. Uvedený Přípis ze dne 22. 10. 2019 nelze považovat za rozhodnutí, nebyla jím založena, změněna, rušena nebo závazně určena žádná práva nebo povinnosti žalobkyně.
18. Soud shrnuje, že nevyplacení části dotace se mohla žalobkyně domáhat prostřednictvím žaloby proti rozhodnutí domáhat přezkumu Oznámení ze dne 15. 8. 2012 *Vrácení Závěrečné monitorovací zprávy včetně předloženého seznamu deklarovaných výdajů projektu 22410420006 SR %87*, které jí bylo doručeno dne 17. 8. 2012, avšak lhůta k podání žaloby uplynula marně dne 17. 10. 2012.

19. Soud v této souvislosti soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017 č. j. 4 Afs 147/2017-37, v němž Nejvyšší správní soud jednoznačně konstatoval, že lhůta k podání žaloby dle § 72 s. ř. s. nemůže být žalobcům prominuta ani „navrácena“. Dále soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2016 č. j. 6 Afs 2/2016-50, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval: *„Zákonná lhůta, v níž lze uplatnit právo u soudu, vychází i ze zásady, že každý si střeží svá práva. Musí však být objektivně nastavena tak, aby existovala reálná možnost adresáta své právo na soudní kontrolu uplatnit, aby nešlo o ochranu pouze iluzorní (k tomu srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 17/09 a Pl. ÚS 12/07). Zákon ukládá soudu při zkoumání podmínek řízení zohlednit případné překážky uplatnění takového práva [...]. Na včasné uplatnění práva u soudu má nesporný vliv i volba a určení žalobního typu, kterým se lze ochrany u soudu domáhat, neboť lhůty k podání žaloby/návrhu se u jednotlivých typů liší. Správnou volbu příslušného žalobního typu předurčuje jednoznačnost a srozumitelnost samotné právní úpravy, kterou je správní orgán vázán a podle které v dané konkrétní věci postupuje. Podle judikatury kasačního soudu pro určení žalobního typu není rozhodné, jak žalobce žalobu označil, ale je třeba ji posuzovat podle jejího obsahu, přičemž pro soud je závazný její petit. Pokud by byl mezi obsahem žaloby a navrženým petitem rozpor, popř. byl rozporný samotný petit, bylo by třeba takovou vadu nejprve odstranit (srov. § 37 s. ř. s. a § 43 o. s. ř.; viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2006, č. j. 6 Aps 2/2005 - 60, a ze dne 9. 7. 2009, č. j. 7 Aps 2/2009 - 197). Podle Nejvyššího správního soudu v případě, kdy došlo k obratu v judikatorním nahlížení na povahu opatření podle § 14e rozpočtových pravidel, je nutné, aby se soud zabýval i otázkou, zda nemohlo dojít k situaci, která by znamenala faktické odepření soudní ochrany (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 2 Afs 226/2015 - 36).“*
20. Soud se dále zabýval otázkou, zda nemohlo dojít v dané věci k situaci, která by znamenala faktické odepření soudní ochrany žalobkyni. V projednávané věci žalobkyně netvrdí a z připojených příloh žaloby ani nevyplývá, že by žalobkyni v podání žaloby v zákonné lhůtě bránila konkrétní překážka. Přestože se judikatura ohledně posouzení oznámení podle § 14 rozpočtových pravidel vyvíjela, žalobkyně nebyla objektivně nikterak omezena při výběru procesních prostředků podle soudního řádu správního, jimiž mohla proti Oznámení ze dne 15. 8. 2012 brojit. K žádnému jednání na straně správního orgánu či soudu, které by žalobkyni připravilo o možnost brojit soudní cestou proti rozhodnutí žalovaného, nedošlo. V dané věci poté, co se žalobkyně rozhodla podat žalobu ke správnímu soudu až více než sedmi letech poté, co bylo rozhodnuto o nevyplacení části dotace, soud faktické odepření soudní ochrany na základě odmítnutí žaloby pro opožděnost neshledal. Jak již uvedeno výše, marné uplynutí lhůty pro podání žaloby podle § 72 s. ř. s. již nelze zhojit.
21. Soud proto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako podanou opožděně.
22. Pro úplnost soud dodává, že žalobkyně proti postupu žalovaného rovněž brojí žalobou, jenž je vedena u Městského soudu v Praze pod spisovou značkou 3 A 25/2020, která dosud nebyla projednávána a rozhodnuta, v ní se domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného.

23. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
24. O vrácení soudního poplatku soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. listopadu 2020

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu